

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

3 december 1998

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999**

BELEIDSBRIEF

Media

Beleidsprioriteiten 1998-1999

VERSLAG

**namens de Commissie voor Mediabeleid
uitgebracht door de heer Peter Vanvelthoven
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Marijke Dillen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwé, Leo Delcroix, Michel Doomst,
Erik Matthijs, Hugo Van Rompaey ;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren André Denys, Dirk
Van Mechelen ;

de heren Johnny Goos, Peter Vanvelthoven, Tuur Van
Wallendael ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Emiel Verrijken ;

de heer Lieven Dehandschutter ;

mevrouw Vera Dua.

Plaatsvervangers :

de heren Joachim Coens, Freddy Sarens, Eddy
Schuermans, Walter Vandenbossche, Gilbert Vanleenhove ;

de heren Etienne De Groot, Marino Keulen, mevrouw
Marleen Vanderpoorten ;

de heer Peter De Ridder, mevrouw Kathy Lindekens, de
heer Bruno Tobback ;

de heren Herman De Reuse, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

15 (1998-1999)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 12 : Amendementen
- Nr. 13-A : Verslag namens de Commssie voor Binnen-
landse Aangelegenheden, Stadsvernieu-
wing en Huisvesting
- Nr. 13-B : Verslag namens de Commssie voor Buiten-
landse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 13-C : Verslag namens de Commissie voor Cultuur
en Sport
- Nr. 13-D : Verslag namens de Commissie voor Leef-
milieu en Natuurbehoud

1188 (1998-1999)

- Nr. 1 : Beleidsbrief

Zie ook :

12-A (1997-1998)

- Nr.1 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van
Vlaanderen

13 (1998-1999)

- Nr.1 : Toelichtingen

17 (1998-1999)

- Nr.1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

Blz.

I.	Toelichting bij de mediabegroting en de Beleidsbrief Media door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	4
II.	Opmerkingen en vragen van de leden met antwoord van de minister	5
	A. Opmerkingen en vragen in verband met de begroting 1999 van de VRT	5
	B. Replik van de minister	10
	C. Replik van de leden en antwoord van de minister	11
	D. Andere aspecten	14
III.	Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen	15
IV.	Eindstemming	15

DAMES EN HEREN,

Uw commissie besprak op 10 november 1998 het haar toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999. De begroting werd besproken in samenhang met de beleidsbrief “Media, Beleidsprioriteiten 1998-1999”, ingediend door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media (Parl. St., Vl. Parl., 1998-1999, nr. 1188/1).

De oppositie bij monde van de heren Dirk Van Mechelen en Emiel Verrijken betreurt de afwezigheid van de heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT. De heer Dirk Van Mechelen wenst n.a.v. de begrotingsbesprekingen immers een aantal opmerkingen en vragen te formuleren over de ingediende VRT-begroting.

De heer Tuur Van Wallendael, waarnemend voorzitter is het eens met de opmerking van de heer Dirk Van Mechelen dat er vragen kunnen gesteld worden over de VRT-begroting en stelt voor dat de minister die uiteindelijk politiek verantwoordelijk is, antwoordt op vragen daaromtrent.

De heer Emiel Verrijken heeft vragen bij de politieke verantwoordelijkheid van de minister. Hij stelt vast dat sommige vragen verwezen worden naar het Vlaams Commissariaat voor de Media. Maar bij gemis aan politieke verantwoordelijkheid van de minister, verwacht dezelfde spreker toch dat de gedelegeerd bestuurder van de VRT om verantwoording kan geroepen worden.

De heer Tuur Van Wallendael, waarnemend voorzitter benadrukt dat de minister wel politiek verantwoordelijk is en bevestigt dat alle vragen aan de minister kunnen gesteld worden en dat eventueel ook de gedelegeerd bestuurder van de VRT kan uitgenodigd worden voor een toelichting.

De minister verklaart dat hij in de mate van het mogelijke zal antwoorden op alle vragen m.b.t. de VRT-begroting 1999. Uiteindelijk dient deze commissie de dotatie aan de VRT goed te keuren.

I. Toelichting bij de mediabegroting en de Beleidsbrief Media door de heer Eric van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verduidelijkt dat zijn ingediende beleidsbrief een overzicht geeft van al wat de Vlaamse regering deze legislatuur op vlak van mediabeleid gerealiseerd heeft.

Grote verwezenlijkingen waren onder meer de hervorming van de openbare omroep via het mini- en maxidecreet en het afsluiten van een beheers-overeenkomst met de VRT.

De minister verklaart dat het Vlaams Commissariaat voor de Media is opgestart en dat ook de Vlaamse Mediaraad vorige week onder voorzitterschap van mevrouw Els De Bens werd geïnstalleerd.

Dit parlement heeft het Reclamedecreet goedgekeurd. Ondertussen zijn alle uitvoeringsbesluiten daarvan uitgevaardigd.

Deze commissie heeft ook het voorstel van decreet over het recht op vrije nieuwsgaring gestemd.

De minister verklaart dat uiteindelijk de implementatie van het decreet op de lokale radio's het enige heikel punt is in het gevoerde mediabeleid. Gelet op de recente ontwikkelingen langs de zijde van de Franse Gemeenschap, is de minister van oordeel dat deze commissie zich in de eerstkomende weken moet buigen over de te ontwikkelen strategie. Het is niet meer haalbaar een frequentieplan neer te leggen voor het einde van dit kalenderjaar, laat staan dat er nog voor die datum erkenningen kunnen plaatsgrijpen door het Vlaams Commissariaat voor de Media. De minister stelt dan ook voor om de bestaande erkenningen te verlengen. Over deze thematiek dient er een overleg binnen deze commissie plaats te grijpen.

Wat het Fonds Film in Vlaanderen betreft, verwijst de minister naar zijn ingediend beleidsplan en de hoorzittingen die deze commissie eerstdaags zal organiseren.

Hij verklaart dat de begroting in een verhoging van 100 miljoen frank voorziet voor het produktiefonds (van 230 naar 330 miljoen frank). Er is ook 20 miljoen frank ingeschreven voor de werkingskosten van het verzelfstandigd filmfonds dat in de loop van de komende weken via een ontwerp van decreet ter goedkeuring zal voorgelegd worden aan de Vlaamse regering. De minister hoopt na de goedkeuring van het beleidsplan Film in het parlement, dit ontwerp van decreet definitief te laten goedkeuren door de regering om nadien dit ontwerp te kunnen laten behandelen in deze commissie.

De minister besluit dat de Commissie voor Media-beleid deze legislatuur goed werk heeft geleverd. Er is veel gepresteerd ; de mediawetgeving is quasi volledig herzien. Er blijft één heikel punt, het radiolandschap met de problematiek van het frequentieplan.

II. Opmerkingen en vragen van de leden met antwoord van de minister

A. Opmerkingen en vragen in verband met de begroting 1999 van de VRT

– Inkomsten uit reclame en sponsoring

De heer Dirk Van Mechelen erkent de verdienste van de Vlaamse regering om vooral de openbare omroep grondig hervormd te hebben. Hij geeft toe dat er op vlak van mediabeleid inderdaad heelwat veranderd is. Hetzelfde lid is van oordeel dat deze commissie op het einde van deze legislatuur de plicht heeft de relatie, het evenwicht tussen de openbare omroep en de private omroepen te onderzoeken. De heer Dirk Van Mechelen stelt een aantal vreemde evoluties in dat verband vast die hem bezorgd maken. Hij herinnert aan de beslissing van de toenmalige CVP-PVV- regering om private televisie mogelijk te maken in Vlaanderen. Niemand heeft gelet op de evolutie deze beslissing betreurd ook al omdat deze aanleiding gaf tot een te verwachten dynamiek.

De heer Dirk Van Mechelen stelt er vast dat de openbare omroep onder impuls van de gedelegeerd bestuurder een zeer rare koers begint te varen.

Enerzijds geeft de Vlaamse Gemeenschap een dotatie van een slordige 8 miljard frank (8.200 miljoen frank) aan de VRT terwijl anderzijds de private Vlaamse televisieomroep (VTM) het in 1998

moest doen met een budget van 5.574 miljoen frank. Hetzelfde lid heeft bedenkingen bij het gegeven dat deze overheidsdotatie aan de VRT uitgebreid wordt met inkomsten uit reclame en sponsoring.

Uit de cijfers van 1997 (VRT-begroting) blijkt dat de VRT als inkomsten uit reclame en sponsoring die conform de beleidsovereenkomst op 1 miljard 360 miljoen frank geraamd waren, 2 miljard 280 miljoen frank (radioreclame : 1.225 miljoen en sponsoring : 971 miljoen) puurt (920 miljoen frank meer dan geraamd).

De personeelskosten worden conform de afspraken constant gehouden ; de financiële lasten stijgen niet merkwaardig, ook de investeringen blijven nagenoeg constant. Uiteindelijk worden deze 920 miljoen frank extra middelen hoofdzakelijk aangewend naar exploitatie toe. De openbare omroep besteedt dus bewust de extramiddelen die ze puurt uit reclame en sponsoring aan televisie- en radio maken.

De heer Dirk Van Mechelen vraagt of dit betekent of deze extramiddelen worden gebruikt om TV-produkties aan te maken. Daaraan gekoppeld is er de vraag of meer middelen impliceert of er ook meer uren worden uitgezonden, terwijl er in de beheersovereenkomst afgesproken werd het aantal uitzendingen te bevrozen. De heer Dirk Van Mechelen vraagt of derhalve de kost voor een uur televisie maken gevoelig is gestegen. Hetzelfde lid vraagt welk bedrag de Vlaamse Gemeenschap bij dotatie geeft om één uur televisie te maken. De heer Tuur Van Wallendaël verklaart dat de BBC cijfers heeft over de kostprijs per uur van programma's van de openbare omroepen in Europa.

Hoever kan de openbare omroep gaan in het afnemen van de reclamemarkt, als de beheersovereenkomst stipuleert dat de openbare omroep 1.360 miljoen frank aan middelen uit de reclamemarkt kan genereren ? De heer Dirk Van Mechelen verklaart dat die som niet alleen werd ingeschreven vanuit het oogpunt van de haalbaarheid maar ook als plafond. Het gegeven dat de VRT 900 miljoen frank meer puurt uit de reclamemarkt, maakt het de private omroepen, radio's en regionale omroepen bovendien zeer moeilijk om volwaardig te participeren in de reclamemarkt.

Voor de heer Dirk Van Mechelen moet er een fundamenteel debat gevoerd worden over de vraag in hoeverre de VRT middelen uit de reclamemarkt kan blijven genereren.

De heer Dirk Van Mechelen stelt zich verder serieuze vragen over de ernst waarmee de begroting van de VRT hier besproken wordt. Elk jaar opnieuw stelt hij vast dat de openbare omroep raamt dat het volgend begrotingsjaar de inkomsten uit de reclamemarkt enorm zullen dalen, maar steeds opnieuw blijkt het tegenovergestelde. Het lid vraagt naar het standpunt van de Vlaamse regering over deze gang van zaken waarbij de openbare omroep ongebreideld haar gang gaat op de reclamemarkt. De openbare omroep beschikt trouwens niet alleen over het monopolie van de landelijke radioreclame, maar door een herschikking van haar sponsoring op televisie gaat ze ook de concurrentie aan met de private omroepen.

De heer Dirk Van Mechelen vraagt of deze tendens de definitieve start is van een compleet gemengde financiering van de openbare omroep, terwijl enkele notoire leden van deze commissie tijdens een actie van SPOT een oproep deden om de reclame in te perken? Men kan elke dag vaststellen dat elk journaal op de radio voorafgegaan wordt door bijna vier minuten reclame. Hetzelfde lid verwijst ook naar de regeerverklaring die toch stelt dat moest onderzocht worden in welke mate reclame op de openbare omroep moet afgebouwd worden. Er is eerder sprake van een stijging. De heer Dirk Van Mechelen verklaart dat hij ernstig overweegt om een amendement in te dienen om de dotatie aan de VRT met 900 miljoen frank te verminderen als blijkt dat er toch 900 miljoen frank meer ontvangsten zijn via reclame.

De heer Carl Decaluwé sluit zich aan bij de tussenkomst van de heer Dirk Van Mechelen. Hij verduidelijkt dat de leden van deze commissie inderdaad geconfronteerd worden met cijfers van het budget van de private omroepen tijdens werkbezoeken aan VTM en De Persgroep. De heer Bert De Graeve verklaarde trouwens tijdens zijn laatste bezoek aan deze commissie n.a.v. het rapport betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap wat het jaar 1997 betreft, waar hij geconfronteerd werd met de cijfers en het gegeven dat de openbare omroep een klein miljard boven de geraamde ontvangsten zat, dat dit een éénmalig iets was.

Over de problematiek waar de grens ligt tussen reclame en sponsoring is de heer Carl Decaluwé zich ervan bewust dat die grens zeer moeilijk te trekken is. Indien men de VRT volledig reclamevrij wenst te maken, zit men in een fundamenteel andere discussie. Twee miljard frank inkomstenderving heeft ongetwijfeld repercussies op onder meer de

programmatie. Kan de VRT dan nog even kwaliteitsvolle programma's maken?

Ook de heer Emiel Verrijken stelt vragen bij de verhoging van de reclamemiddelen van de openbare omroep. Dit lid plaatst deze problematiek in Europees perspectief en verwijst naar de recent gevoerde discussie binnen de Europese instellingen over de financiering van publieke omroepen in Europa.

De heer Emiel Verrijken verklaart dat de "Vlaamse staatstelevisie" op cultureel vlak de grote post is voor de Vlaamse belastingbetaler. Daarenboven begeeft deze staatstelevisie zich volgens hetzelfde lid rechtstreeks en zo deloyaal mogelijk op het terrein van de private televisieomroepen. De heer Emiel Verrijken vindt het ongeoorloofd dat de openbare omroep nog bijkomende middelen kan genereren uit de reclamemarkt.

De heer Emiel Verrijken verklaart dat de Vlamingen in Europa de zwaarst belaste belastingbetaler zijn op vlak van financiering van televisie. De bijdrage aan de openbare omroep is de hoogste in gans Europa. In landen zoals Spanje is de bijdrage onbestaande. Daarenboven herhaalt hetzelfde lid dat de financiering van de openbare omroep binnen de cultuurbegroting de grootste post (meer dan 60%) uitmaakt, niettegenstaande 70% van de Vlamingen niet naar de openbare omroep kijken.

Hetzelfde lid pleit ervoor dat Vlaanderen op internationaal vlak inzake cultuur en media een stem krijgt om zijn specifieke culturele belangen te verdedigen en de deloyale concurrentie van de staatstelevisie ten aanzien van de private zenders aan te klagen. De heer Emiel Verrijken benadrukt dat reeds zes zenders protest bij het Europees Hof hebben ingediend. Hetzelfde lid beweert dat er een geheime conferentie van staatsteleviesies plaatsgrijpt om de clandestiene pot van staatsreclamegelden te verdelen. Hij verklaart dat vandaag nog publieke omroepen clandestiene sportreclamegelden putten die verdeeld worden onder de Europese staatsteleviesies.

De heer André Denys sluit zich aan bij de fundamentele opmerkingen van de heren Dirk Van Mechelen en Carl Decaluwé over het mediabeleid van de laatste twee jaar. Spreker stelt dat er duidelijk een mediakader was vastgelegd waarbij er een evenwicht werd nagestreefd tussen enerzijds de VRT die via een beheersovereenkomst overheidsmiddelen krijgt toebedeeld om haar opdracht waar te maken en anderzijds de markt aan publiciteitsmiddelen die de bron is van de financiering van de

private commerciële omroepen. De heer André Denys benadrukt dat dit evenwicht er niet meer is. Het is essentieel dat er een debat gevoerd wordt over dit broze media-kader. Hetzelfde lid is van oordeel dat de beheersovereenkomst met de VRT moet worden herzien en worden gewijzigd in een resultaatsverbintenis waarbij het bedrag aan reclame inkomsten als een resultaat wordt vastgelegd. Het globale bedrag dat de VRT mag putten aan middelen uit reclame moet beperkt worden omdat dit de leefbaarheid van de commerciële private omroepen in het gedrang brengt. Ook al omdat de publiciteitsmarkt weinig elastisch is. De spreker meent dat het debat over dit broos evenwichtskader moet gevoerd worden om een evenwichtig mediabeleid in Vlaanderen te kunnen waarborgen.

Ook de heer Peter Vanvelthoven formuleert een aantal bedenkingen bij het gevoerde VRT-beleid inzake reclame en sponsoring. Die extra-middelen uit reclame en sponsoring moeten binnen de perken blijven. Omdat volgens dit lid het inderdaad niet de bedoeling kan zijn dat de sky the limit is. Er is bovendien de vraag wat de gevolgen voor de kijker en luisteraar zijn van die extra reclamemiddelen. Als er meer tijd wordt besteedt aan uitzending van reclame en sponsoring, wordt de kijker en luisteraar meer en meer op onverwachte momenten geconfronteerd met reclame en sponsoring. De heer Peter Vanvelthoven stelt vast dat de kijker/luisteraar daarop niet reageert. Het was steeds de stelling van deze Mediacommissie om dergelijke vormen van sponsoring en reclame – zeker tijdens de programma's – niet toe te laten.

De grens tussen wat geoorloofd en niet geoorloofd is, schuift bovendien op. In bepaalde programma's worden producten getoond en merknamen genoemd. In bepaalde programma's worden zelfs op vraag van en op kosten van de sponsor gemaakt.

De heer Peter Vanvelthoven concludeert dat het parlement een duidelijk signaal moet geven aan de VRT dat er grenzen zijn aan reclame en sponsoring. Een eenvoudige klacht bij het Commissariaat voor de Media volstaat niet.

De heer Lieven Dehandschutter vraagt aandacht voor andere vormen van reclame en sponsoring die niet in de begroting opgenomen worden maar legio zijn in de perssector : verplaatsingen op kosten van sponsors. Deze vormen zijn niet meetbaar, maar dit lid vraagt daar wel aandacht voor. De heer Tuur Van Wallendael repliceert dat snoepreisjes legio zijn in de perswereld. De VRT doet trouwens niet

mee aan de bekendste snoepreisjes van de automobiellindustrie.

De heer Tuur Van Wallendael heeft de indruk dat een aantal collega's voor een stuk jaloers zijn op het succes van de VRT. Hij heeft wel oor naar een aantal opmerkingen. Hij heeft een hekel aan reclame op televisie maar dat is een persoonlijke visie. De heer Dirk Van Mechelen repliceert dat hij de exponentiële stijging aanklaagt die de private spelers op de markt voor problemen stellen. Hij vraagt zich af of deze stijging nog wel marktconform is ? De heer Dirk Van Mechelen is blij dat de openbare omroep goed draait maar waar ligt de grens ?

De heer Tuur Van Wallendael beklemtoont dat de adverteerders naar het VRT-publiek snakken en het reclamegeld nodig hebben. Het VRT-publiek is een ander publiek dan het VTM-publiek. Er volgt een discussie waarbij de VLD-leden herhalen dat men de markt juist niet laat spelen omdat de VRT vertrekt vanuit een startpositie met 8 miljard frank. De heer Tuur Van Wallendael betwist dit .

De heer Tuur Van Wallendael benadrukt dat de openbare omroepen in Europa voor ongeveer de helft gesubsidieerd worden en dat zij de andere helft van hun inkomsten uit reclame puren. De BBC is de enige openbare zender die bijna reclamevrij is. Naar de heer Emiel Verrijken toe stelt de heer Tuur Van Wallendael dat deze permanent de bijdrage aan de openbare omroep en het kijk- en luistergeld verwacht. Hetzelfde lid bevestigt trouwens dat de VRT nog altijd één van de goedkoopste openbare zenders van Europa is.

De heer Tuur Van Wallendael begrijpt de plotse wrevel niet van zijn collega's over 'productplacement'. In het programma 'Heterdaad' werd trouwens steeds voor dezelfde wagens reclame gemaakt. De heer Carl Decaluwé verklaart dat hij dit voorbeeld reeds een jaar terug in deze commissie heeft aangeklaagd. Hij blijft erbij dat de VRT zich te houden heeft aan de mediawetgeving. De heer Tuur Van Wallendael stelt dat het vermijden van productplacement zeer moeilijk is en het totaal verbieden ervan niet evident is.

– *VRT-begroting : cijfermatig*

De heer Dirk Van Mechelen betreurt dat de VRT in haar begroting de budgettaire orthodoxie verlaten heeft. Hij stelt ook vast dat het document waarin de VRT-begroting is opgenomen, pas vanmorgen, 10 november werd rondgedeeld.

Wat de rubriek “rechten speelfilms” betreft, merkt dit lid op dat de VRT daaraan in 1997 570 miljoen frank heeft besteed, dat zou volgens het budget 305 miljoen zijn : men zou voor 265 miljoen frank minder rechten betalen voor speelfilms. Hij kreeg hierover graag enige toelichting.

De rubriek “Rechten Sportcontracten” (in 1997 uitgave 350 miljoen frank) wordt in 1999 herleid tot nul frank !

De rubriek “Promotie en representatie”, die in 1997 572 miljoen frank bedroeg, wordt in de begroting 1999 teruggebracht tot 87 miljoen frank !

Verder constateert hetzelfde lid dat de kredieten met bijzondere aanwending en andere uitzonderlijke kosten stijgen van 3 miljoen naar 507 miljoen frank !

De gedelegeerd bestuurder van de VRT heeft op 1 juli 1998 bij de presentatie van het jaarlijks rapport over de evaluatie van de beheersovereenkomst in deze commissie verklaard : “De Olympische Spelen zullen we in elk geval niet kunnen uitzenden” en dat “de variabele inkomsten uit reclame, sponsoring en eventueel van de kabelakkoorden, gebruikt worden voor marketing om in de verschillende media aan bod te komen en om aan evenementen deel te nemen”.

De heer Dirk van Mechelen verklaart dat deze ingediende VRT- begroting niet getuigt van ernstig werk. Worden de parlementsleden nog ernstig genomen ?

Het lid verklaart dat telkens bewust de opbrengsten uit reclame ernstig onderschat worden. Men presenteert hier een begroting die helemaal niet meer strookt met hetgeen de openbare omroep met onze middelen daadwerkelijk uitvoert in het medialandschap.

De heer Carl Decaluwé sluit zich aan bij de opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen : de cijfers van de investeringsbegroting voor 1999 gaan er op achteruit in vergelijking met 1997. Hij wenst een verklaring voor deze evoluties in de VRT-begroting. Hij vraagt zich af hoe de begroting 1999 er zou uitgezien hebben als het miljard frank aan extra middelen er niet bijgekomen was ?

De heer Erik Matthijs verklaart dat men de VRT-begroting ook anders kan bekijken. De cijfers van het budget 1999 stemmen vrij goed overeen met de

cijfers van het budget 1998 (eerste aanpassing). De heer Dirk Van Mechelen repliceert dat men de begrotingscijfers met de rekeningcijfers van 1997 moet vergelijken.

– Naleving van de mediawetgeving

De heer Carl Decaluwé is verstoord omwille van het feit dat de VRT regelmatig de laatste periode stelselmatig, zeker tijdens populaire zondagavond-programma's, de wetgeving overtreedt : er wordt aan productplacement – zelfs verkapte vormen van reclame – gedaan. Hetzelfde lid pleit er voor dat er vanuit het parlement een duidelijk signaal wordt gegeven dat de VRT zich te houden heeft aan de mediawetgeving.

Ook de heer André Denys wijst op deze tendens. Hij stelt vast dat de VRT veel programma's uitbesteedt aan productiehuisen. Woestijnvis scoort daarbij zeer hoog met zijn ‘knipoog-programma's' die het gevaar opleveren dat men door de natuur en de aard van die programma's vlugger gaat afwijken van de regelgeving inzake sponsoring. Dit lid stelt zich de vraag of de VRT duidelijk aan die productiehuisen diets gemaakt heeft wat deze richtlijnen inhouden, temeer omdat deze productiehuisen commerciële ondernemingen zijn die minder beïnvloed zijn door de openbare opdracht van de openbare omroep.

– De beheersovereenkomst

Wat de beheersovereenkomst met de VRT betreft, heeft de heer Carl Decaluwé echt het gevoel dat de te halen performantiemaatstaven voor televisie niet hoog genoeg werden gelegd. Er is het gegeven dat na één jaar reeds blijkt dat de VRT alle performantiemaatstaven – op één na – vlot haalt, terwijl het de bedoeling was dat deze maatstaven slechts op het einde van de eerste beheersovereenkomst moesten gerealiseerd worden. Het lid is dan ook van oordeel dat deze doelen moeten herbekeken worden bij een volgende evaluatie, ook al om het onderscheid tussen openbare en commerciële omroepen te benadrukken.

De heer Michel Doomst verklaart dat het parlement destijds vragende partij was voor een jeugdblok op de VRT. Dat is ondertussen gebeurd met het opstarten van Ketnet wat een succesformule werd in die mate dat er vanuit Nederland belangstelling is. Er zijn recent wel een aantal incidenten geweest die geleid hebben tot enige wrevel. In het algemeen heeft men de indruk dat studio.ket ver-

glijdt naar een té oppervlakkig infomagazine terwijl er in de beheersovereenkomst toch wordt aangedrongen op een flink stuk informatieve waarde.

Het lid vraagt in hoeverre men nog binnen de krijtlijnen van de beheersovereenkomst zit en of er zich intern geen evaluatie opdringt over de richting.

De heer Lieven Dehandschutter verklaart dat de VRT met Canvas en Ketnet de beleidsdoelstellingen realiseert : een groot deel van de “unserved audience” wordt nu bereikt. Het lid stelt vast dat ondanks de inzet van ruime financiële middelen de demotivatie bij het personeel van de VRT vrij hoog is. Hij stelt zich de vraag welke inspanningen kunnen geleverd worden om de medewerkers te motiveren en de bedrijfscultuur gezond te maken.

De heer Lieven Dehandschutter is van oordeel dat de kwaliteit en de objectiviteit van de nieuwsberichtgeving dikwijls te wensen over laat en blijkbaar sterk afhankelijk is van de toevallige samenstelling van de redactie. Het lid verwijst ter zake naar de berichtgeving over het overlijden van Anton Van Wilderode. Op de dag van het overlijden was er geen berichtgeving daarover in het VRT-televisiejournaal terwijl op VTM die er wel was.

Tenslotte pleit de heer Lieven Dehandschutter dat de VRT in zijn aankoopbeleid zich ook richt naar vergelijkbare regionale culturen. In dat verband pleit het lid ervoor dat de VRT contact neemt met de Catalaanse regio, de Friese televisie en de Welshtalige televisie die een zeer sterke traditie kent, om meer systematisch pakketten aan te kopen. Spreker is van mening dat de VRT thans niet of nauwelijks de weg daarnaar vindt.

De heer André Denys zou het een goede zaak vinden moest de VRT, los van de kijkcijfers zoals de RTBF dat doet een overzicht bieden van wat de VRT uitgezonden heeft aan nieuwsitems (naar analogie met het overzicht van TV-Brussel op zaterdag bestemd voor gans Vlaanderen). Dit lid vindt een dergelijk initiatief nuttig in het kader van de openbare opdracht van de VRT.

– De problematiek van het Koor en Orkest

Met betrekking tot de overheveling van het Koor en Orkest van de openbare omroep naar een verzelfstandigde structuur vraagt de heer Carl Decaluwé naar een duidelijk standpunt. De VRT financiert blijkbaar de werkingskosten van Koor en Orkest bij overgangsmaatregel ? Hetzelfde lid hoort tegenstrijdige berichten over de timing van de verzelfstandiging.

De heer Emiel Verrijken vindt dat Vlaanderen naast een uitstekend opera-orkest en een symfonisch orkest geen behoefte heeft aan een televisie-orkest. Het lid pleit naast het opera-orkest voor één groot Vlaams orkest.

– Sportbeleid van de VRT

De heer André Denys betreurt dat in het VRT-budget 0 frank ingeschreven werd voor Rechten Sportcontracten. Hij moet vaststellen dat men niet meer de moeite doet om als openbare omroep deel te nemen aan het sportevenement bij uitstek, de Olympische Spelen. De heer André Denys is van oordeel dat men rechtstreekse beelden moet krijgen van de drie grote sportevenementen : de Olympische Spelen, de Wereldbeker Voetbal en de Tour de France. Als men dat loslaat, schiet de openbare omroep te kort aan zijn fundamentele opdracht.

De heer Erik Matthijs is het ten gronde eens met de opmerkingen van de heer André Denys, maar hij stelt dat het publiek het laat afweten op de velden omdat ze teveel door de televisie verwend worden. De heer André Denys repliceert dat hij niet eist dat de VRT alle sportevenementen, maar wel de drie topevenementen uitzendt.

De heer Carl Decaluwé vraagt of de Vlaamse regering op Europees vlak kan voortrekker spelen om een Europese evenementenregeling te verdedigen om deze sportevenementen in open net uit te zenden.

De heer Tuur Van Wallendael is van oordeel dat de tijd voorbij is dat de VRT de Olympische Spelen kan aankopen : er is geen geld voor. Men stapt immers niet naar de winkel om enkel de finales van de Olympische Spelen aan te kopen, maar men moet het hele pakket aankopen.

De heer Dirk Van Mechelen wil het debat over de fundamentele vraag of deze commissie het prioritair vindt dat de Olympische Spelen in open net worden aangeboden in Vlaanderen. Als dit een prioriteit is, moeten we dan deze begroting aanvaarden en aanvaarden dat de gedelegeerd bestuurder stelt dat de inkomsten uit reclame gebruikt worden voor marketing ?

De heer Dirk Van Mechelen vraagt naar de kostprijs om Olympische Spelen in open net in Vlaanderen te brengen.

B. Replik van de minister

De minister stelt dat hij verwonderd is over een aantal tussenkomsten omdat de regering toch samen met het parlement een decreet over de openbare omroep goedgekeurd heeft en daaraan gekoppeld er een beheersovereenkomst werd gesloten met de openbare omroep waarin duidelijk een aantal performantiemaatstaven werden gedefinieerd. Er was begin juli een bespreking in deze commissie over de evaluatie van het eerste werkjaar van deze beheersovereenkomst waarbij deze overeenkomst in de pers een score van 7,5 op 10 kreeg. De minister is van oordeel dat men zich moet hoeden om te vervallen in de oude gewoonte van individuele expressies te ventileren over bepaalde zaken. Hij pleit ervoor om elk jaar de beheersovereenkomst te evalueren en te onderzoeken in welke mate de omroep de gestelde maatstaven bereikt heeft. De minister benadrukt dat men zeer schroomvol geweest is met het definiëren van kwaliteit omdat dat moeilijk beoordeelbaar is.

De nieuwe filosofie van de openbare omroep en de rol van regering en parlement daarbij moeten gerespecteerd worden.

In verband met de verschillende tussenkomsten over reclame, productplacement, sluikreclame edg. verklaart de minister dat als parlementsleden van oordeel zijn dat deze vormen ingaan tegen de decretale bepalingen van de mediawetgeving, zij een klacht kunnen indienen bij het Vlaams Commissariaat voor de Media. De heer André Denys repliceert dat de minister toch de hoeder moet zijn van de reglementering die het parlement goedgekeurd heeft. De minister benadrukt dat het Vlaams Commissariaat met deze opdracht van controle en sanctionering is belast. Het is niet langer de opdracht van de regering programma's te gaan uitvoeren of reclamepraktijken te gaan onderzoeken. Het is aan het Commissariaat te oordelen of de omroep de regelgeving naleeft en eventueel sancties te treffen. De minister benadrukt dat hij daarom ook in de toekomst daarover geen vragen meer beantwoordt. Dat is de rol van het Commissariaat. De heer André Denys vraagt naar procedure toe of de Commissie Media rechtstreeks bij het Commissariaat kan vragen een onderzoek in te stellen naar praktijken van productplacement? De minister antwoordt dat het Commissariaat te allen tijde eigen onderzoeken kan doen, of een onderzoek kan doen op vraag van de regering of als gevolg van een klacht door een burger.

De heer Dirk Van Mechelen stelt dat het hem vooral gaat over de bewuste strategie van de VRT

om extra inkomsten ten belope van een miljard frank te verwerven. Hetzelfde lid is van mening dat hij de minister daarover in het kader van een begrotingsbespreking moet kunnen ondervragen. Indien dit niet het geval is, is voor dit lid een begrotingsbespreking in deze commissie overbodig.

Minister Eric Van Rompuy wil voorafgaandelijk duidelijk maken dat in het kader van de begrotingsbesprekingen vooral de dotatie aan de VRT moet besproken worden. Deze commissie moet de dotatie aan de openbare omroep goedkeuren, niet de VRT-begroting. De cruciale vraag die moet beantwoord worden, is of het parlement bereid is een jaarlijkse overheidsdotatie van 8 miljard frank te geven aan de openbare omroep.

De minister benadrukt herhaaldelijk dat de misverstanden rond de VRT-begroting vooral te maken met het feit dat men onvoldoende onderscheid maakt tussen enerzijds de rekening en anderzijds de begroting.

Wat de opbrengsten uit reclame en sponsoring betreft, verduidelijkt de minister dat de reclameopbrengsten (radioreclame) voor 1997 in de beheersovereenkomst begroot waren op 967 miljoen frank. De werkelijke opbrengst voor dat jaar bedroeg 1.225 miljoen frank. In de oorspronkelijke raming werd rekening gehouden met een te verwachten daling van 10% om de aangekondigde concurrentie op te vangen. Maar deze concurrentie is achterwege gebleven omdat het decreet op de lokale radio's maar operationeel was vanaf de zomer van 1998. De VRT had geanticipeerd op een vermindering van inkomsten ingevolge concurrentie van de ketenradio's. Maar dat fenomeen heeft zich dus niet voorgedaan.

Minister Eric Van Rompuy stelt dat het bedrag van de sponsoring (op televisie) op 220 miljoen frank werd begroot en dat dit bedrag niet wijzigt. Er is geopteerd om een contract te sluiten met een vast aantal bedrijven (een tiental) die de sponsoring realiseren, eerder dan lukraak sponsoring toe te staan aan éénieder die daarom zou verzoeken.

In verband met de concrete cijfers van de VRT-begroting verduidelijkt de minister voor de ontvangstzijde dat de post "Sponsoring, coprodukties" (1997 : 971 miljoen frank ; 1998 : 378 miljoen frank ; budget 1999 : 411 miljoen frank) vergeleken moet worden met de post "Promotie en representatie aan de uitgavenzijde : uitgaven 1997 : 572 miljoen ; budget 1998 82 miljoen frank en begroting 1999 : 87 miljoen frank. De VRT doet een aantal media-ruiloperaties in die zin dat kranten en weekbladen

bepaalde reclame plaatsen bij de VRT en de VRT in ruil, in dag- en weekbladen advertentieruimte krijgt voor onder meer Radio Donna.... Vroeger werden deze ruiloperaties niet geboekt. Hetzelfde scenario doet zich voor met bepaalde evenementen waar er ruiloperaties plaatsgrijpen. Dat verklaart waarom deze twee begrotingsposten opgetrokken worden. Het zijn dus mediaruiloperaties die neerkomen op een vestzak-broekzakoperatie. Een belangrijk deel van de ontvangsten met bijzondere aanwending zijn dus gebruikt voor mediaruiloperaties en advertenties. Enkel die sponsoringkredieten die als vast (met contract) kunnen beschouwd worden, zijn opgenomen in de begroting.

De evolutie van de post "Rechten Speelfilms" wordt verklaard door het gegeven dat de VRT in 1997 een belangrijk contract dat gold voor drie jaar, had gesloten in verband met de filmrechten. Daarenboven moet er ook onderscheid worden gemaakt tussen een rekening, die een beeld geeft van de werkelijke kasuitgaven, en een begroting die een beeld geeft van de te verwachten uitgaven. Vermits dit contract in 1997 voor drie jaar werd gesloten, liggen de bedragen voor dit begrotingsjaar lager.

Dit geldt ook voor de post "Rechten Sportcontracten". De reden waarom nu 0 frank begroot wordt, heeft dus alles te maken met het feit dat de rechten in 1997 gebruikt zijn. In 1999 zullen er naar alle waarschijnlijkheid opnieuw rechten betaald worden wat zich zal weerspiegelen in de kasuitgaven van het jaar 1999.

Op de cruciale vraag van de heer Dirk Van Mechelen over de ordegrootte van de meerinkomsten inzake reclame en sponsoring, verduidelijkt de minister dat de gedelegeerd bestuurder van de VRT inderdaad een zeer voorzichtige inschatting gemaakt heeft omdat hij ernstige concurrentie (van de ketenradio's) verwachtte. Die is er dus niet gekomen.

De minister benadrukt dat de VRT nog steeds met verlies werkt en dat de beheersovereenkomst voorziet dat de VRT naar het einde van de eerste beheersovereenkomst break-even werkt. De regering gaf tevens zeer duidelijk de opdracht aan de VRT-top dat de financiële middelen naar de programmatie moeten toegeschoven worden. Uit de statistieken van de rapportering blijkt dan ook dat de VRT in 1998 53 uur meer eigen producties heeft gemaakt in vergelijking met 1997. Het klopt dus niet dat er meer programma's door de VRT werden uitbesteed.

De minister ontkent dat er sprake is van een deloyale concurrentie tussen de openbare omroep en de commerciële omroepen. Uit de gesprekken die de minister had in het kader van de EBU-conferentie (met andere openbare omroepen in Europa) blijkt dat gemiddeld 50% van de inkomsten van de openbare omroepen in Europa voortvloeit uit reclame. In Vlaanderen wordt dit percentage nauwelijks bereikt : de VRT haalt slechts 15% van haar inkomsten uit reclame, op televisie is er trouwens sprake van minuscule reclamebijdragen. Minister Eric Van Rompuy herhaalt dat uit statistieken over de financiering van de publieke omroepen in Europa blijkt dat Vlaanderen een kleine som uitgeeft aan zijn openbare omroep. Hij benadrukt trouwens dat dankzij de nieuwe mediawetgeving en de verzelfstandiging van de openbare omroep en het instrument beheersovereenkomst dat gepaard gaat met een financiële planning, er thans sprake is van een zeer doorzichtige structuur.

De minister verduidelijkt dat het ontwerp van decreet waarbij Koor en Orkest worden overgeheveld ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering. Deze operatie heeft vertraging opgelopen omdat er problemen zijn geweest met het personeelsstatuut van het personeel van de nieuwe vzw Koor en Orkest. Na langdurige onderhandelingen is deze zaak geregeld. Thans wordt het ontwerp voor onderhandeling aan het Sectorcomité XVIII voorgelegd maar ten gronde is er een consensus met de vakbonden. Nadien zal het ontwerp zijn normale gang kennen en ter bespreking in het parlement worden ingediend.

De minister verklaart dat voor de vragen in verband met de concrete programmatie de gedelegeerd bestuurder van de VRT moet geïnterpelleerd worden. De evaluatie van Ketnet is thans aan de orde. Men gaat in de volgende weken naar een herpositionering van Ketnet.

C. Replik van de leden en antwoord van de minister

De heer Dirk Van Mechelen verwijst naar een document van de diensten van de gedelegeerd bestuurder dat dateert van september 1998. Daaruit blijkt dat de openbare omroep in 1997 10.644 miljoen frank aan inkomsten verwierf. In de beheersovereenkomst was er voor 1997 een bedrag van 9.583 miljoen aan ontvangsten voorzien. Het lid stelt dus vast dat de VRT in 1997 een miljard frank en 61 miljoen frank meer aan middelen gerealiseerd heeft. Hij dringt aan dat de minister eens duidelijk maakt waar men die middelen gehaald heeft, uit de reclame en sponsoring ? De minister

stelt dat de ontvangsten met bijzondere aanwending ten belope van 393 miljoen opgetrokken werden naar één miljard 55 miljoen frank. Het gaat dan over de fameuze 600 miljoen frank die gerealiseerd zijn uit de mediaruiloperaties.

De heer Dirk Van Mechelen herhaalt zijn kritiek die principieel erop neerkomt dat hij vragen heeft met de systematische meeropbrengsten van de openbare omroep uit de reclamemarkt. Is de openbare omroep vrij om het geraamde bedrag in de beheersovereenkomst te overstijgen met datgene wat de VRT uit de markt kan plukken ?

De minister herhaalt dat er een misverstand blijft bestaan : in de begroting werd een raming voorzien voor 393 miljoen frank aan ontvangsten met bijzondere aanwending. Voor sponsoring gaat het over die kredieten die als vast konden beschouwd worden om te vermijden dat uitgaven worden gebudgetteerd waarvoor geen financiering is voorzien. Een zeer belangrijk deel daarvan wordt gebruikt voor mediaruil en advertenties en dat verklaart waarom men hier een enorm verschil terugvindt maar men vindt dat ook terug in de uitgaven waar die mediaruiloperaties ook staan.

Wat de sportrechten betreft, vraagt de heer Dirk Van Mechelen of er in 1999 geen provisies voorzien worden. De minister repliceert dat hij een onderhoud had met de mensen van het Belgisch Olympisch Comité over de problematiek van het uitzenden van de Olympische Spelen in Sydney. Het Belgisch Olympisch Comité vroeg waarom noch de RTBF, noch de VRT de spelen uitzenden. Dit heeft alles te maken met de uitzendrechten die voor België oplopen tot 250 miljoen frank. De VRT zou daarvan een 140 tot 150 miljoen frank moeten dragen. De mensen van de sportdienst van de VRT besloten dat niet te doen omdat moet betaald worden voor de integrale rechten en omdat deze spelen voor Europeanen 's nachts plaatsvinden. Wel kunnen via bepaalde contracten bepaalde zaken aangekocht worden die kunnen uitgezonden worden. De sportdienst stelt dat de kostprijs voor de uitzendrechten een bedrag is dat de VRT niet kan ophoesten, ook al omdat de return klein is.

De heer Dirk Van Mechelen vindt het uiterst belangrijk dat de Commissie Media zou beslissen dat er prioritair middelen zouden gaan naar de uitbouw van de sportdienst. Hij heeft de indruk dat de VRT daar het pleit aan 't verliezen is. Er wordt nog nauwelijks sport vertoond in open net. Dat is voor dit lid een ernstig debat waard. De minister repliceert dat men deze opmerkingen had moeten maken bij de bespreking van de beheersovereen-

komst. De heer Dirk Van Mechelen verklaart dat de heer Carl Decaluwé deze opmerkingen geformuleerd heeft bij de bespreking van de beheersovereenkomst in deze commissie.

De heer Tuur Van Wallendaël vult aan dat men bij de besluitvorming om de Olympische Spelen al dan niet uit te zenden, rekening gehouden heeft met de kijkdichtheid van vorige spelen. Er waren nauwelijks kijkers. De kosten- batenanalyse viel zeer in het nadeel uit. Hij betreurt ook dat het Internationaal Olympisch Comité deze zaak uit handen gegeven heeft aan een tussenpersoon die poogt dit dossier te gelde te maken.

De heer André Denys dringt aan dat er een onderzoek wordt gedaan naar wat het parlement wenste dat er inzake sport in het beheerscontract werd opgenomen. De VRT interpreteert de opdracht die het parlement gaf inzake sport immers duidelijk op een andere wijze. Dezelfde spreker aanvaardt het argument van de lage kijkdichtheid niet als valabele reden voor een openbare omroep. Hij wenst dat de meest belangrijke sportevenementen prioritair in open net beschikbaar voor alle Vlamingen worden uitgezonden. De heer André Denys pleit dan ook voor een confrontatie met de gedelegeerd bestuurder en de verantwoordelijken van de sportdienst van de VRT. Het budgettair argument kan hem niet overtuigen en daarom herhaalt spreker zijn verzoek om een ontmoeting met de VRT-verantwoordelijken te organiseren. De cijfers van de kostprijs voor de uitzendrechten liggen onder de verwachtingen.

De heer Carl Decaluwé sluit zich aan bij het verzoek van de heer André Denys om een gedachtewisseling met de VRT-verantwoordelijken te organiseren. Hij verwijst naar zijn tussenkomst in deze commissie n.a.v. de bespreking van de beheersovereenkomst. De gedelegeerd bestuurder heeft toen verwezen naar het gegeven van de nachtuitzendingen, maar hij heeft toen wel gesteld dat als Belgische atleten goed scoren op de Spelen, hij zal overwegen reportageploegen te sturen naar de Spelen.

Hetzelfde lid stelt dat hij verduidelijking wil via een gesprek over dat bedrag van 140 miljoen frank voor de Spelen. Zijn fractie heeft destijds aangedrongen om in het kader van de opdracht, het luik sport in de beheersovereenkomst beter in te vullen. Het is onaanvaardbaar dat in de begroting geen enkele frank is voorzien voor sportrechten.

De minister antwoordt dat in de beheersovereenkomst het begrip sport niet gespecificeerd werd.

Indien de Vlaamse regering stelt dat de Olympische Spelen moeten uitgezonden worden – de RTBF heeft ondertussen beslist dat zij dit niet doen – moet de VRT 250 miljoen frank betalen. Het jaarbudget voor sport op de VRT bedraagt zeker geen 250 miljoen frank. De VRT heeft geopteerd om de optie om de Olympische Spelen uit te zenden, niet te volgen omdat het volgens hen niet te verantwoorden is.

Indien de minister de opdracht krijgt dat de Spelen toch moeten uitgezonden worden in open net, betekent dit dat er 250 miljoen frank uit de begroting van minister Demeester moet gehaald worden. De minister waarschuwt ervoor dat we met deze keuze opnieuw manager van de oproep aan het spelen zijn.

De heer André Denys ontkent dat hij zomaar wil improviseren. Hij wil een confrontatie met de gedelegeerd bestuurder over het sportbudget van de VRT en over welke wijze de VRT het begrip sport in de beheersovereenkomst invult.

De heer Emiel Verrijken zou liever verkiezen dat ook grote culturele evenementen als de 'Salzburgerfestspiele' uitgezonden worden in open net. Hij vraagt de kostprijs daarvan.

De heer Carl Decaluwé stelt dat het niet de bedoeling is vanuit deze commissie aan de minister een dictaat te geven. Maar het lid heeft wel problemen als er noch Olympische Spelen, noch een Ronde van Frankrijk, ... worden uitgezonden. De minister verwijst ter zake naar het decreet op de vrije nieuwsgaring. De heer Carl Decaluwé herhaalt dat hij wel problemen heeft als er nauwelijks nog sport zou uitgezonden worden op de openbare omroep, omdat het decreet op de openbare omroep sport rekent tot een belangrijke opdracht van de VRT. Hij pleit opnieuw voor een gedachtewisseling met de VRT-sportdienst.

De heer Dirk Van Mechelen is zich bewust van het gegeven dat de toepassing van het decreet op de vrije nieuwsgaring toelaat dat een commerciële omroep de beelden van de VRT 's morgens overneemt in een olympisch journaal. Hij herinnert eraan dat de VLD daarvoor bij de bespreking van het decreet op de vrije nieuwsgaring gewaarschuwd had. De heer Bert De Graeve is zich daar ook van bewust.

De RTBF daarentegen heeft geopteerd voor het Voetbalcontract. Maar uiteindelijk stelt de heer Dirk Van Mechelen is het resultaat daarvan dat de

openbare omroep niets meer doet aan sport, wat niet de bedoeling was van deze commissie. Hetzelfde lid ontkent dat hij zich wil moeien met de concrete sportprogrammatie, maar hij wenst wel dat de VRT de plicht heeft om binnen haar informatiepakket ook voldoende sport aan te bieden. Hij heeft de indruk dat de VRT-sportredactie ingeschoven wordt in de algemene informatieredactie. Dat is een zaak van het management maar als het resultaat daarvan is dat er geen sport meer wordt uitgezonden, moet het parlement zich ernstig bezinnen over de opdracht die zij gaf aan de openbare omroep. Hij heeft problemen met het feit dat in de VRT-begroting 1999 nul frank wordt geraamd voor rechten sportcontracten.

De minister repliceert dat het parlement niet de begroting maar de dotatie moet goedkeuren.

Hij verklaart dat hij de kritiek van de VLD niet kan begrijpen omdat deze fractie toch steeds pleitte voor een beheersovereenkomst met een lastencahier. De heer André Denys repliceert dat het lastencahier voor het thema sport onvoldoende is uitgewerkt.

De heer Dirk Van Mechelen herhaalt zijn kritiek op de exponentiële stijging van de reclame inkomsten. Ieder jaar stelt hij bij de openbare omroep een manifeste onderschatting van de ontvangsten vast. De minister repliceert dat het over 250 miljoen frank radioreclame gaat. De heer Dirk Van Mechelen plaatst daar de kostprijs van de uitzendrechten van de Olympische Spelen tegenover.

De heer André Denys herhaalt nogmaals zijn voorstel om een gedachtewisseling met de VRT-top en de sportdienst te organiseren. De heer Carl Decaluwé stelt dat hij vragende partij is om een dergelijk debat te organiseren om het sportbeleid van de VRT te bekijken. Ondertussen is hij bereid om strikt juridisch budgettair de begroting goed te keuren. De heer André Denys is het eens om de begroting nu af te handelen maar wenst het engagement dat deze commissie kortelings het debat met de VRT-sportdienst organiseert. De heer Emiel Verrijken is het daarmee eens maar wil ook de problematiek van de grote culturele evenementen te berde brengen. De heer Tuur Van Wallendael stelt dat dit toch gebeurt bij de jaarlijkse evaluatie van het beheerscontract.

De commissie beslist uiteindelijk om een gedachtewisseling te organiseren met de VRT-top en de verantwoordelijken van de sportdienst over het sportbeleid van de openbare omroep.

D. Andere aspecten*– Protocol met de geschreven pers*

De heer Carl Decaluwé vraagt in het kader van het protocol met de geschreven pers verduidelijking en een stand van zaken van de clustervorming rond digitale diversificatie.

De minister repliceert dat het luik clustervorming een bevoegdheid is van minister-president Luc Van den Brande. Het luik multimediateun is op 10 november op de vergadering van de Vlaamse regering besproken. Er is een probleem met de jury. Volgende week zal deze aangelegenheid opnieuw op de Vlaamse regering behandeld worden.

– Operationaliteit Commissariaat voor de Media

De heer Carl Decaluwé is van oordeel dat de passage in de Beleidsbrief Media waar sprake is van de operationaliteit van het Vlaams Commissariaat voor de Media in die zin dat tegen de beslissingen van het Commissariaat enkel beroep openstaat bij de Raad van State niet strookt met afspraken in deze commissie tijdens de behandeling van het ontwerp van decreet betreffende het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het ontwerp werd geamendeerd met een bepaling dat de Vlaamse regering de beroepsprocedures regelt. De heer Carl Decaluwé vraagt duidelijkheid in het licht van eventuele klachten over schending van één of andere wetgeving die bij het Commissariaat zullen ingediend worden.

De heer Emiel Verrijken stelt het Vlaams Commissariaat voor de Media en de Vlaamse Geschillenraad in vraag. Hij pleit voor een systeem zoals dat in voege is in de Verenigde Staten van Amerika waar de "equal time"-procedure geldt. Wanneer een onwaarheid wordt verteld, een tegenstrijdigheid waarmee een belangengroep zich niet kan akkoord verklaren, kan deze groep zich bliksemsnel wenden tot een raad die onmiddellijk de onwaarheid recht zet in het volgend programma via equal time.

Het lid vraagt in Vlaanderen éénzelfde procedure. Hij verwijst naar de gewilde desinformatie in de VRT-berichtgeving m.b.t. de zaligverklaring van monseigneur Stepinac. De VRT heeft daar volgens de heer Emiel Verrijken een totaal onaanvaardbare geschiedkundige versie (communistische geschiedenisvervalsing) gegeven. De heer Emiel Verrijken benadrukt dat hij op deze berichtgeving niet kan reageren omdat hij geen equal time ter beschikking heeft. De heer André Denys repliceert

dat hij zich niet wenst uit te spreken over de inhoud van programma's.

De heer Tuur Van Wallendael repliceert dat de VRT dat filmpje niet in zijn bezit heeft maar dat dit aangeboden wordt door een internationaal commercieel agentschap, de European Broadcasting Union. Daar iets meer achter zoeken, getuigt van een bepaalde instelling.

De heer Emiel Verrijken antwoordt dat VTM een objectief verslag heeft gegeven over die zaligverklaring. Hetzelfde lid beweert dat het gebruikmaken van gewilde marxistische propaganda geen toeval is. De BBC heeft dat filmpje bijvoorbeeld niet uitgezonden. Het is een gewilde zet van een redacteur van de VRT.

– Kabeldistributie

De heer Emiel Verrijken kant zich tegen het in voege zijnde systeem van de kabeldistributie. Hij betreurt dat de Franse vrij televisie TF1 om één of andere duistere reden m.b.t. auteursrechten van de kabel werd verwijderd ten voordele van de Franse staatstelevisie die onder controle van Jospin staat.

– Frequentieplan radio's

De heer Peter Vanvelthoven is van oordeel dat er nog steeds onduidelijkheid bestaat over de bezetting van de frequentieband onder 102.2 Mzh. De VRT-top bij monde van de heer Bert De Graeve heeft weliswaar verklaard dat er geen frequentieruimte in dit onderste deel van de band dat voor de openbare omroep gereserveerd is, beschikbaar is en dat indien men toch plaats moet vrij maken dit repercussies heeft voor de bescherming van de VRT-radionetten. Maar anderen, iedereen buiten de VRT, beweren het tegenovergestelde. Spreker krijgt dan ook graag duidelijkheid hierover en vraagt een onderzoek om te kijken of er plaats is in het onderste deel van de band. In bevestigend geval moet deze ruimte op de best mogelijke manier ingevuld worden, zonder dat daardoor de bescherming van de VRT in het gedrang komt.

De minister repliceert dat er ter zake de Alcatellstudie en de VRT-studies zijn. Hij vernam dat VTM Broadcast Partners ingehuurd heeft om de frequentieband te bestuderen. De minister spreekt in dat verband van een doorgestoken kaart omdat deze firma voor de Vlaamse regering gewerkt heeft.

De heer Dirk Van Mechelen kondigt daarop aan dat hij een voorstel van resolutie zal indienen

waarbij gevraagd wordt aan de Vlaamse regering om onafhankelijk te laten onderzoeken via een offerte of er ruimte is in het onderste deel van de frequentieband (87.5 – 102.4 Mhz). Hij hoopt dat collega Peter Vanvelthoven deze resolutie mee ondertekent. De cruciale vraag die de heer Dirk Van Mechelen zich stelt is of de regering deze zaak wel wil laten onderzoeken. Iedereen weet trouwens dat de Alcatellstudie toch niet die reputatie heeft die ze normaal zou moeten hebben. Op de opmerking van de minister dat er weinige bedrijven zijn die voldoende know-how hebben om dit te onderzoeken, antwoordt de heer Dirk Van Mechelen dat er voldoende Duitse, Franse en Nederlandse bedrijven zijn die die opdracht aankunnen. Hetzelfde lid vindt het de moeite waard om nu eens en voor altijd onafhankelijk te laten onderzoeken of er ruimte is. Minister Eric Van Rompuy verklaart dat gegeven de laatste gebeurtenissen met de Franse Gemeenschap, deze commissie de komende weken wellicht nog zal vergaderen over de problematiek van de frequentieplanning. De minister benadrukt wel dat hij zich in de beheersovereenkomst met de VRT garant heeft verklaard voor voldoende zendcomfort voor vijf radionetten van de VRT. Aan dit engagement wenst de minister niet te tornen. Wat er na de afloop van het huidig beheerscontract gebeurt, is een andere zaak.

III. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmings

De commissie formuleert geen opmerkingen bij de artikelen 15 en 134 van het ontwerp van decreet, noch bij de desbetreffende begrotingstabellen.

De heer Dirk Van Mechelen formuleert alle voorbehoud om vandaag te stemmen over de begroting Media. Hij merkt op dat stuk 15 – Nr. 1 (bijlagen) pas vanochtend werd rondgedeeld aan de leden.

De voorzitter merkt enerzijds op dat over het desbetreffend stuk (de bijlage) niet gestemd wordt en dat anderzijds het Uitgebreid Bureau in zijn vergadering van 9 november 1998 beslist heeft dat de begrotingsbesprekingen hun normale verloop kunnen hebben en er geen beletsel is om een indicatieve stemming te houden.

Het artikel 15 alsmede de begrotingstabellen van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 (bevoegdheden van minister Eric Van Rompuy, minister van Media)

worden bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen, bij 1 onthouding tegen 3.

Het artikel 134 van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 (bevoegdheden van minister Eric Van Rompuy, minister van Media) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

De begroting 1999 van “Film in Vlaanderen” wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. Eindstemming

Het aldus aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding, tegen 2.

De verslaggever,

De voorzitter,

Peter
VANVELTHOVEN

Tuur
VAN WALLEND AEL